

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III Lei 25. Particulari Lei 25. Autorități și străinătate Lei 50. De sprijin Lei 75. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se retuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Preotul în lupta pentru pace

În activitatea sa de păstor de suflete, preotul trebuie să *asculte necontenit de glasul timpului și de glasul poporului*. Pentru că glasul timpului și glasul poporului *este însuși glasul lui Dumnezeu*.

Drept aceea, preotul nu-și poate îndeplini rolul său de îndrumător al credincioșilor decât stând mereu cu urechea aplecată la inima timpului și a poporului ca să simtă bătăile acestei inimi și să desprindă dintr'ânsele *imperativele* ceasului de față.

Orice păstor de suflete, care se conformează acestui principiu cardinal al pastorației își dă seama că *porunca supremă a ceasului de față este apărarea și consolidarea păcii*. Este o poruncă a iubirii de Dumnezeu și a iubirii de oameni o poruncă care se desprinde prin urmare din cel mai înalt principiu de viață al creștinismului. În consecință, lupta pentru apărarea și consolidarea definitivă a păcii, *este și un comandament creștin*. Numai cei ce stau cu toată ființa lor în slujba acestui comandament, sunt cu adevărat creștini și vrednici să poarte numele de adepți ai lui Hristos.

Cât de profund necreștină apare figura morală a acelora, care, dornici de exploatarea cruntă și fără limită a semenilor lor, vor să deslănțuiască, un nou războiu mondial. Ei nu sunt fiii lui Dumnezeu, după cum nu sunt nici slujitorii luminii și ai vieții. Din contră, sunt fiii celui rău, slujitorii întunecului și ai morții.

Trăim ceasul cel mare, în care cerul și pământul oamenilor cinstiți ne cheamă la cea mai mare și mai decisivă acțiune din câte cunoaște istoria lumii: lupta pentru biruința deplină a păcii. *Preotul are sarcina de a se înrola și mai activ în această luptă!*

Prin însăși misiunea lui de slujitor al Bisericii lui Hristos, preotul este un vestitor al păcii și un ostenitor credincios în lucrarea de sălășluire a armoniei între oameni. Un preot care neglijează această latură esențială a misiunii sale, este vinovat în fața lui Dumnezeu și în fața oamenilor.

În cadrul luptei pentru pace nu poate exista pasivitate. Cel ce nu-și pune toată

puterea sa de muncă în slujba acestei acțiuni, pactează în chipul cel mai condamnat cu puterile răului și ale distrugerii. Chemat să fie slujitorul vieții, al binelui și al propășirii spirituale și materiale a celor pe care-i păstorește, *preotul trebuie să fie un activ luptător pe frontul păcii*.

Să nu uităm că păstorii privesc cu o mie de ochi la atitudinea în toate laturile de viață a preotului. Pilda faptei sale este de mare însemnătate în sânul parohiei. De aceea, după cum nivelul de viață duhovnicească al parohiei atâră în largă măsură de însăși viața și activitatea păstorului, tot așa antrenarea în lupta pentru pace a parohienilor, atâră în mare parte și de ceea ce face preotul în această privință.

Cinste preotului care știe să se arate, în fața păstorilor săi, cel mai viu, mai puternic și mai convingător exemplu de adevărat luptător pentru pace.

El va binemerita nu numai dela Tatăl ceresc, ca unul ce a îndeplinit o mare poruncă a Lui, ci și în fața Patriei, ca unul ce-a răspuns la cea mai mare îndatorire patriotică a ceasului de față.

Preot VALER BÂNDA

Ilmbav

În Arhiepiscopia noastră sunt 465 preoți membrii în Comitetele de luptă pentru pace, desfășurând pretutindeni o frumoasă și rodnică activitate.

La Conferința administrativă din protopopiatul Luduș din Ianuarie a. c. au fost evidențiați următorii preoți:

I. Iacobescu, I. Bordea, V. Stanciu, D. Erhan și A. Mara pentru activitatea desfășurată în Comitetele de luptă pentru pace;

I. Iacobescu, I. Bordea, V. Stanciu, D. Erhan și T. Dicu pentru activitatea misionară;

I. Bordea, D. Erhan și A. Serban pe tărâm administrativ.

În parohia Cerghid, Regiunea Autonomă Maghiară, preotul-paroh I. Sămărghițan se interesează îndeaproape de bunul mers al Bisericii, având bune relații cu credincioșii, activând în cadrul Comitetului parohial, pregătind corul pentru Sf. Liturghie și făcându-și toate datoriile pastorale cu dragoste și tragere de inimă.

Din contribuția Ministerului Cultelor
pentru refacerea bisericilor

Faptele vorbesc

— Înfăptuiri în Raionul Câmpeni —

În sus pe valea Arieșului mare la Gârda și pe valea Arieșului mic la Goești, călătorul poate vedea două bisericițe din lemn, acoperite cu șindrilă și cu turnuri înalte și ascuțite ce parcă vor să străbată zarea.

Înlăuntrul, pe pereții acoperiți cu un strat subțire de gips se află o pictură cam rudimentară, care încearcă să umple toate golurile.

Bisericile sunt foarte bătrâne și poartă sute de ani în construcția lor.

Condițiunile de existență foarte scăzute ale credincioșilor acestor bisericițe, în timpul regimului burghezo-moșteresc, le aduseseră într-o stare foarte deplorabilă, cu acoperișurile de șindrilă sparte de vânt și ploaie, amenințându-le cu distrugerea.

În grija pe care Guvernul R. P. R. o are față de tot ce reprezintă un bun al poporului, prin Ministerul Cultelor, a pus la dispoziția acestor biserici sumele necesare pentru punerea lor la adăpost de degradare, prin care sume s-au făcut reparațiuni generale la acoperiș și consolidarea turnurilor.

Lucrările s-au terminat acum de curând, redând funcționării aceste sf. locașuri.

Ca opere de artă aceste bisericițe de lemn, nu spun prea mult, dar prin vechimea lor istorică, aceste mărturii vii, muștrătoare ale trecutului întunecat, se vor păstra ca piese de valoare pentru noua generație, despre timpurile de grea asuprire ale feudalismului.

Prin forma lor te impresionează: din căciulile lor înalte de șindrilă, svâcnesc către cer, ascuțiturile cutezătoare ale turelor lor, simbol minunat al trăirii foștilor iobagi, din a căror miserie fășnea dorința unei vieți mai bune.

De câte ori clopotele lor au sunat prelung în răsmerițe, chemând la dreptate poporul...

Și câte nu pot mărturisi prin vechimea lor aceste bisericițe... câți împilatori care au iobăgit poporul de muntani, au trecut indiferenți pe lângă ele... Câți exploatare ai podoabelor acestor munți, au trecut cutezători pe lângă ele!.. Câți demagogi ai partidelor istorice și fals democrate le-au necinstit prin sfruntatele minciuni ale făgăduințelor irealizabile!..

Ele, care au văzut iureșul gloatelor lui Horea și au întărit făgăduința lor de jertfă pentru scuturarea jugului și câștigarea libertății!..

Au văzut ele și guverne preținse creștine, ce deschideau sesiunile adunării corpurilor legiui-

(Continuare în pag. 2)

Faptele vorbesc

(Urmare din pag. 1)

toare la Patriarhie cu mare fast, cu slujbă și paradă; dar ele rămăneau pe mai departe măturii muștrătoare ale obidei, sărăciei, exploatării și indiferenței oficiale.

Și acum rămân surprinse, când găsite în haină nouă, din grija celor ce muncesc, prind din înălțimi sunuri de amenințare pentru liniștea Patriei noastre, dela cei ce au asuprit-o și dela aco-liții lor.

Oficine ale urei și vrajbei, prin toate mijloacele, duc o propagandă deșanțată contra Patriei noastre și conducerii ei democratice.

Dar noi nu le răspundem prin vorbe, ci prin fapte.

Dacă de acolo vin strigăte de ură, glasuri de fiare apocaliptice, falși creștini protagoniști ai războiului, ciocli ai omenirii nevinovate, printr'un război nedrept, foamete și mizerie — de aici dela noi se ridică un imn de slavă al muncii și al Păcii.

Sute și sute de fabrici, dau materiale peste plan, grăbind pașii belșugului. Intreaga țară este un șantier imens în care se deschid canale, se ridică baraje imense, se construiesc hidrocentrale și termocentrale, se construiesc palate de cultură, școli, combinate, se deschid noi căi de transport, se înfrumusețează și se construiesc orașe noi, se îngrijește și de biserici, se face o agricultură rațională pentru a storce pământului tot mai multă hrană pentru oamenii muncii, deci o grijă totală pentru tot ceea ce pregătește fericirea poporului.

Și atunci locul Bisericii unde ar putea fi? Biserica este, și nu poate fi altfel, decât alături de popor, luptând împreună cu poporul pentru pace și pentru viața cea nouă.

N. Săndulescu

Belșug în casele colectivităților. La gospodăria agricolă colectivă din comuna Sânpetru, Regiunea Stalin, a avut loc într'un cadru sărbătoresc împărțirea veniturilor.

Lucrând pământul cu mașinile și tractoarele Statului și aplicând regulile agrotehnice prevăzute de agrominim, gospodăria colectivă a obținut o producție de grâu cu 1500 kgr. la ha. mai mare decât au realizat țărani cu gospodării individuale. Și la celelalte culturi, ca de pildă, ovăz, sfeclă și zahăr, cartofi și altele, producția realizată de gospodăria colectivă a fost cu mult mai mare decât cea realizată de țărani cu gospodării individuale.

Valorificând mari cantități de produse vegetale și animale prin cooperativă și pe piața orașului, gospodăria agricolă colectivă a realizat în anul 1952 un venit de 302.000 lei. Aceasta a dat posibilitate colectivităților să-și mărească proprietatea obștească. Ei au construit în cursul anului trecut, un coteț pentru 700 păsări, au înființat o fermă cu 14 vaci de lapte și o crescătorie cu 80 de porci.

Recoltele mari obținute de gospodăria colectivă, veniturile bănești aduse de grădina de zarzavat și fermele zootehnice au mărit mult veniturile gospodăriei și totodată valoarea zilei-muncă. Colectivistul Mihail Zedernt, de pildă, a primit pentru cele peste 800 zile-muncă, făcute împreună cu familia sa, 2186 kgr. grâu, 1694 kgr. orz și alte produse, precum și 4035 lei. Colectivistul Victor Pastor, care împreună cu familia a făcut în cursul anului aproape 600 zile-muncă, a primit 1817 kgr. grâu, 1253 kgr. orz, 5167 kgr. cartofi și 2985 lei.

În protopopiatul Rupea s'au făcut reparații la bisericile din parohiile Dacia și Beia.

În parohia Cerghizel, Regiunea Autonomă Maghiară, la îndemnul preot-paroh Bazil Șlăra, credincioșii au cumpărat pe seama bisericii un rând de vestimente negre pentru înmormântare și un potir.

Hotărârile dogmatice ale sinod. V ecumenic

Hotărârile cu caracter dogmatic ale sinodului al V-lea ecumenic se găsesc formulate în cele 14 anatematisme primite de acest sinod și investite astfel cu autoritate universală în Biserică. În primele zece anatematisme se combat ereziile referitoare la persoanele Sf. Treimi, în a 11-a, se înșiră nominal și se condamnă ereticii principali, condamnați și de către sinoadele anterioare, în ultimele trei se condamnă cele trei capitole, adică scrierile lui Teodor de Mopsuestia, (a 12-a), ale lui Teodoret de Cir în favoarea lui Nestorie și împotriva lui Ciril de Alexandria (a 13-a), apoi epistola atribuită lui Ibas de Edesa către Maris (a 14 a).

În general formulele dogmatice ale sinodului al V-lea ecumenic se înfățișează ca reînțăriri ale formulelor dogmatice oficiale anterioare și în special, ca precizări, determinări și reconfirmări ale definiției dela Calcedon, referitoare la unirea ipostatică.

Prima anatematismă cuprinde o formulă trinitară determinată: unitatea ființei divine și a însușirilor esențiale și treimea ipostasurilor sau persoanelor Divine. Vizate sunt în deosebi aici ereziile lui Sabelie și Arie. A doua anatematismă afirmă nașterea dublă a Cuvântului, a aceluiaș Cuvânt al lui Dumnezeu: nașterea eternă și spirituală din Tatăl și nașterea în timp și trupească din Sfânta Fecioară Maria, Născătoare de Dumnezeu. Atribuindu-se cele două nașteri nu la două persoane distincte, ci uneia, adică aceluiaș singur Cuvânt al lui Dumnezeu, se exclude din capul locului orice puțință de împărțire și separare în persoana lui Iisus Hristos. Aici sunt vizate opiniile eretice teodoriene și nestoriene, după care cele două nașteri nu aparțin aceleiași persoane, ci nașterea temporală n'ar putea fi atribuită Cuvântului veșnic, ci numai omului născut trupește, cu care Cuvântul s'a unit doar în chip moral.

A treia anatematismă determină sub alt aspect unitatea de persoană și dualitatea de firi în Iisus Hristos. Adică se precizează că același Cuvânt al lui Dumnezeu s'a întrupat și s'a făcut om și că Lui îi revin și minunile și patimile în trup. Se condamnă așa dar teoria nestoriană după care în Iisus Hristos sunt nu numai două naturi ci și două ipostasuri, acela al Cuvântului căruia îi revin minunile și acela al omului Hristos, căruia îi revin patimile și moartea, în Iisus Hristos fiind astfel două persoane distincte. A patra anatematismă condamnă unele detalii ale teoriei dio-propopiste a lui Teodor de Mopsuestia, după care existând în Iisus Hristos două ipostasuri unite moral, ipostasul uman se bucură prin bunăvoința celui divin de mărire și cinste; astfel că numai după demnitate și adorație se poate vorbi de un singur Iisus Hristos, nu după unitatea de persoană cum învață Biserica pe temeiul revelației. A cincia anatematismă, ca și cea precedentă, condamnă opinia despre dualitatea reală de persoană în Iisus Hristos, dualitate ascunsă sub unitatea aparentă a aceleiași mări și demnități. Se arată apoi adevăratul sens al expresiunii calcedoniene unire ipostatică sau unire după ipostas ca unire reală a celor două naturi, dumnezească și omenească, în unitatea Persoanei lui Dumnezeu Cuvântul, iar nu fuziune a două ipostasuri într'un ipostas compus, cum doresc nestorienii să interpreteze această expresie calomniind sinodul din Calcedon. Din adevărul unirii ipostatice rezultă în

această ordine că prin întrupare nu se adaogă Sf. Treimi un al patrulea ipostas sau persoană, astfel că Sf. Treime își menține neschimbabilitatea.

A șasea anatematismă precizează înțelesul numirii de Născătoare de Dumnezeu (Teotocos) și-i determină însemnătatea, reconfirmându-se cele formulate de sinoadele III și IV ecumenice. Sf. Fecioară este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu și nu născătoare de om sau de Hristos, cum spun nestorienii, căci natura omenească este din chiar momentul zămislirii celei mai presus de fire nedespărțit și neîmpărțit unită cu cea dumnezească în Persoana lui Dumnezeu Cuvântul, care se naște din Ea. Astfel cel care se naște din Fecioara nu este om simplu ci Dumnezeu adevărat, iar Ea născându-L este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, nu în sensul că ar naște Ființa veșnică Divină, ci în acela că naște pe Dumnezeu-Cuvântul întrupat.

A șaptea anatematismă determină înțelesul formulei calcedoniene „în două naturi”. Această formulă vrea să mențină distincția reală dintre naturi în unitatea ipostasului, înlăturând orice transformare sau schimbare în sens eutihian a naturii umane în cea divină și invers; după cum prin dualitatea naturilor în unirea ipostatică exclude și încercarea de a introduce dualitate de persoane sau de ipostasuri, cum vreau nestorienii. Formula sinodului nu separă cele două naturi, ca și cum și-ar avea individualitatea și personalitatea proprie, ci previne orice confuzie și amestec dintre ele în inefabila unire ipostatică. A opta anatematismă condamnă în special monofizitismul, care încă în sinodul dela Calcedon a încercat să introducă formula din două naturi în locul celei de în două naturi, definitiv adoptată de sinod. Numai formula a doua menține neamestecate și neschimbate naturile divine și umane în persoana Cuvântului întrupat, cel de o ființă cu Tatăl după divinitate și de o ființă cu noi după omenitate.

A noua anatematismă confirmă învățătura despre una dintre consecințele unirii ipostatice, anume o singură închinare lui Iisus Hristos, condamnând pe cei care neluând în seamă unitatea ipostasului aduc două închinări (adorări), una Cuvântului și alta omului. Se subliniază astfel din nou unitatea persoanei sub raportul adorării. A zecea anatematismă consideră altă consecință a unirii ipostatice, anume comunicarea însușirilor într'unul din aspectele ei particulare. Anume, Iisus Hristos care s'a răstignit în trup sau cu trupul, fiind Dumnezeu adevărat și Unul din Treime, se poate spune că Dumnezeu s'a răstignit pe Cruce.

A unsprezecea anatemizează pe toți ereticii și pe cei ce simpatizează cu ei (Arie, Eumonie, Macedonie, Apolinarie, Nestorie, Eutihie, Origen). A douăsprezecea anatematismă condamnă erorile lui Teodor de Mopsuestia, care vorbește despre un progres moral în Iisus Hristos, despre o unire progresivă a omului Iisus Hristos cu Cuvântul, printr'un efort personal, trecând prin lupta cu patimile sufletului și cu dorințele cărnii, până la imutabilitatea în bine și la impecabilitate abia după înviere. A treisprezecea anatematismă e îndreptată împotriva scrierilor lui Teodoret din Cir, în care acesta susține pe Nestorie și Teo-

(Continuare în pag. 4)

Sărbătorirea Centenarului „Telegrafului Român”

La 3 Ianuarie a. c. „Telegraful Român” a împlinit 100 ani de apariție regulată. Acest eveniment a fost sărbătorit după cuviință prin tipărirea unui Număr festiv, printr-o predică în Catedrala Mitropolitană, printr-o ședință festivă și o expoziție la Institutul Teologic din Sibiu.

Numărul festiv a apărut cu data de 1 Ianuarie a. c., cuprinzând articole comemorative. Celelalte festivități au avut loc Duminică 11 Ianuarie a. c. Dimineața, în cadrul Sf. Liturghii, a predicat P. C. Prof. N. Mladin, redactor al „Telegrafului Român”, arătând realizările bisericești ce s’au oglindit în acest ziar în cei 100 ani de apariție, ca și contribuția lui în lupta pentru pace. „Pășind în anul 101 al existenței sale „Telegraful Român” își continuă opera de îndrumare a preoților noastre pe căile Domnului și de oglindire a realizărilor Bisericii noastre. În paginile lui se reflectă nu numai lucrarea mântuitoare a Bisericii, ci și contribuția ei la lupta pentru pace, la satorirea păcii în lume, pentru viața noastră în pace s’o petrecem, ca cu pace să ne rugăm Domnului, cu pace să ne plecăm peste coarcele plugului, peste mașinile uzinelor, peste slova cărților. El pășeste înainte pe calea lui Hristos, pe calea păcii și a progresului”.

După masă, la ora 16, a avut loc în Capelă, în prezența I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, a P. C. Consilieri și Profesori și a studenților Institutului Teologic, un Te-Deum de mulțumire, slujit de P. C. I. Munteanu, secretar arhiepiscopal, N. Belea, duhovnicul Institutului și N. Mladin, redactorul „Telegrafului Român”.

Îndată după Te-Deum s’a desfășurat în fața aceluiaș public în Aula Institutului Teologic ședința festivă, închinată Centenarului „Telegrafului Român”.

Ședința s’a deschis prin „Tatăl nostru” cântat de corul studenților condus de P. C. Gh. Șoima. Urmează cuvântarea P. C. consilier Gh. Secaș, care aduce salutul Consiliului arhiepiscopal.

P. C. Sa arată cum ideea tipăririi unui ziar pentru românii din Ardeal a avut-o episcopul Șaguna încă mai de mult. Astfel a încercat să primească aprobarea trebuinciasă în 25 Febr. 1849, apoi în 1850, pentru abia petiția din 30 Oct. 1852 să fie rezolvată favorabil prin răspunsul din 15 Decembrie 1852. Astfel se încheie contractul cu primul redactor, prof. Aaron Florian, care și publică „Prenumeratiunea la Telegraful Român”, arătând în ea scopurile ce le va urmări noul ziar. Așa a apărut la 3 Ianuarie 1853 primul Nr. din Telegraful Român. Fiecare Nr. înainte de a fi publicat trebuia să fie prezentat episcopului, spre a-l vedea. Astfel că Telegraful Român a fost „gazeta condusă și inspirată de ierarhii Bisericii noastre: Până în 1920 el a fost în slujba „ridicării nivelului de viață a poporului nostru dreptcredincios”. După 1920, prin venirea I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, a fost instaurată o epocă teologică și cărturărească a „Telegrafului Român”.

Înaltul Ierarh de astăzi, priveghează ca și acum 100 de ani întemeietorul „Telegrafului Român”, la tot ce se scrie în această gazetă și fiecare număr i-se trimite înainte de tipărire pentru înalta aprobare.

Din prilejul Centenarului „Telegrafului Român”, Mitropolia noastră, cinstește după cuviință ostenelile trecute ale lui, ale tipografilor și-a celor ce-au purtat condei în coloanele „Telegrafului Român”.

Pentru prezent și viitor, cere ajutorul celui pentru publicația noastră, urându-i „să se țină neconținut la înălțimea timpurilor pe care le străbate”.

După bucată: „Mama”, cântată de cor (solo; Gh. Papuc a. IV), la cuvântul P. C. Prof.

N. Mladin, în numele redacției „Tel. Român”. P. C. Sa arată că „Tel. Român” înainte de 1918 a avut caracterul unui periodic al românilor ardeleni care a pledat pentru ridicarea nivelului lor economic și cultural și pentru o Biserică activă. Amintește deasemenea legăturile strânse dintre „Telegraful Român” și Institutul Teologic și „Telegr. Român” și Tipografia arhiepiscopală.

După 1918 „Tel. Român” a fost organ oficial al Arhiepiscopiei noastre, iar de aproape 2 ani este organ oficial al Arhiepiscopiei Sibiului, Episcopiei Clujului și Episcopiei Oradei. În acest răstimp el a reflectat realizările variate ale Bisericii noastre, ca: înființarea Episcopilor de Cluj și de Oradea, reorganizarea Bisericii Ortodoxe Române, tipărirea cărților teologice, progresele Institutului Teologic și ale Școlii de cântăreți bisericești, reînvierea vechilor mănăstiri, abrogarea Concordatului, reînvierea bisericească ș. a.

„Dar — continuă vorbitorul — în cele două perioade ale lui, „Tel. Român” n’a fost numai oglinda realizărilor bisericești, ci el a fost și alături de năzuințele spre progres ale poporului. El a îndrumat înainte de 1918 pe românii ardeleni, pe căile progresului, iar după 1918 a călăuzit preoțimea noastră să fie alături de popor în lupta lui pentru o viață mai bună. Astăzi „Telegraful Român” continuă să fie îndrumătorul clerului din Mitropolia Ardealului în munca lui pastorală, oglinda realizărilor Bisericii noastre și luptărilor alături de popor pentru pace. Nu există număr, în care afară de probleme și fapte bisericești, să nu fie și articole despre lupta pentru pace a popoarelor și despre datoriile cetățenești și patriotice ale preoților și credincioșilor noștri. Astfel el își dă contribuția sa nu numai la lucrarea bisericească a mântuirii, ci și la lupta pentru pace, pentru viața cea nouă, pentru fericire, în care este angajat întreg poporul muncitor. El mărturisește convingerea că popoarele pot conviețui în pace și pot colabora unele cu altele, indiferent de sistemele economice și sociale ce le au, că toate problemele internaționale pot fi rezolvate prin tratative și în spirit pașnic, nu prin soluții de forță și că încetarea războaielor în curs, interzicerea armei atomice și altor arme de exterminare în masă, desarmarea progresivă, simultană și proporționată și mai ales încheierea Pactului Păcii între cele cinci mari puteri — pot duce la stabilirea unei păci statornice între popoare și da posibilitate popoarelor să-și consacre toate forțele muncii pașnice creatoare — pentru ridicarea nivelului de trai și cultural al tuturor celor ce muncesc.

Astfel — în epoca măreață de luptă pentru pace și construire a vieții celei noi — „Telegraful Român” își împlinește misiunea sa de îndrumător al clerului nostru pe căile păcii, ale progresului și ale patriotismului constructiv.

Acestea ar fi diferitele aspecte ale lucrării „Telegrafului Român” în cei 100 de ani de existență. În acești ani el a fost îndrumat de 6 Mitropoliți, a fost redactat de 22 redactori, a apărut în aproape 10.000 de Numere dintre care unele festive, opărând odată la două săptămâni, odată pe săptămână, de 2—3 ori pe săptămână și uneori zilnic, a fost cinstit cu colaborarea a o mulțime de condee valoroase, a fost citit de zeci de mii de abonați, stând mereu în slujba Bisericii și a progresului. De aceea la această aniversare „Telegraful Român” cinstind pe toți ostenitorii sprijinitorii și cetătorii lui, pe cei ce l-au ocrotit, l-au redactat, l-au cules, l-au tipărit și l-au citit, încrezător în Biserica ardeleană reînțregită și în biruința păcii și muncii pașnice a poporului nostru, pășeste înainte în anul 101 cu hotărîrea de-a fi și mai departe călăuzitorul preoțimii

pe cărările dreptei credințe, a’le păcii și ale progresului

Dumnezeu să-i lumineze calea și să-l întărească în realizarea misiunii sale!” încheie vorbitorul în aplauzele celor prezenți.

Urmează poezia „Biserica” de Pr. Ștefan Tascianu (publicată în „Tel. Rom.”) recitată de stud. teol. Grindu (an. I).

Apoi stud. Papuc Gh. (an. IV) citește articolul apărut în „Tel. Român” din 24 Decembrie 1864 cu ocazia ridicării episcopiei Sibiului la rangul de Mitropolie ortodoxă română a Ardealului. În acest articol răsună marea bucurie a credincioșilor noștri de atunci, căci înființarea Mitropoliei este unul din evenimentele de mare însemnătate din viața Bisericii noastre.

Al doilea eveniment de o amploare asemănătoare pentru Biserica ardeleană în acești 100 de ani este reînțregirea bisericească din 1948. De aceea urmează poezia: 21 Octomvrie 1948 de Pr. Șt. Tascianu (publicată în T. R.) recitată de stud. teol. Tămaș (a. I). Apoi stud. teol. Zaharia Gh. (a. III) citește un fragment dintr’un discurs al I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae (publicat în „T. R.” în 1928), în care I. P. S. arăta că „uniția este un incident”, o paranteză, care se va închide odată, când vom fi iarăși „o turmă și un păstor”. Studentul teol. Buzan S. (a. III) citește — ca un răspuns — Moțiunea din 21 Octomvrie 1948 dela Alba-Iulia, când credincioșii și clerul fost greco-catolic au rupt toate legăturile cu Vaticanul și au revenit în sânul Bisericii noastre. La acest act epocal se aude răspunsul plin de dragoste părintească al I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae (citit de stud. teolog Zaharia Gh.). Astfel rețrăim marele eveniment al reînțregirii bisericești, așa cum a fost el reflectat în „Telegraful Român”.

Urmează un alt aspect al activității Bisericii noastre și al „Telegrafului Român”: contribuția la lupta pentru pace. Studentul teolog Georgescu (a. III) recită poezia Pr. Șt. Tascianu; „Pe pământ pace” (publicată în „T. R.”), iar stud. teol. Z. Moșolu (a. III) citește un articol din „T. R.”: „Semnătura pentru pace”, în care se arată obligația creștinească și cetățenească a preoților noastre de a lupta pentru pace.

Ședința se încheie prin Imnul Tineretului Democrat, cântat de corul studenților teologi.

Îndată după aceasta P. C. Prof. Milan Șesan prezintă Expoziția „Telegrafului Român”, care este aranjată în Aulă. Sub icoana Mântuitorului, era un panou mare, pe care deoparte și de alta era chipul ierarhilor din 1853 și din 1953, iar la mijloc sub firele de Telegraf, pe care erau anii 1853—1953, scria: Centenarul ziarului „Telegraful Român”. Deoparte și de alta a Aulei erau mese cu exemplare din „Telegraful Român” aranjate pe probleme, cu tablouri indicatoare și fișe lămuritoare. Iar în două vitrine mari erau aranjate cărțile apărute în Tipografia Arhiepiscopală recenzate în „Tel. Român”. P. C. Prof. M. Șesan prezintă problemele în jurul cărora e grupată expoziția: 1. Slova „T. R.” (1853: cirile; 1859: unele articole cu litere latine; 1863: întreg cu litere latine); 2. Redactorii „T. R.” (22 redactori); 3. Mitropoliții Ardealului (dela 1864 până azi); 4. Realizări bisericești (Catedrala, Mănăstirea Brâncoveanu, Institutul Teologic); 5. Cărți (prezentări în „T. R.”); 6. Probleme bisericești (Statutul organic, Reorganizarea Bisericii Ortodoxe Române, Legea Cultelor, Lupta împotriva Concordatului etc.); 7. Reînțregirea bisericească (din 1948 până azi); 8. Relații bisericești româno-ruse (Vizita I. P. S. Alexei la Sibiu. Serbările dela Moscova ș. a.); 9. Cursurile de îndrumare preoțească; 10. Numere speciale (Maica Domnului, Sinodul apostolesc, Sinodul IV ecumenic etc.); 11. „Telegraful Român” în lupta pentru pace (cu o foarte bogată documentare din 1949 până astăzi).

La aranjarea Expoziției au lucrat: M. Șe-

(Continuare în pag. 4)

Adunarea Eparhială și Cursurile de îndrumare, seria 14

Duminecă 15 Febr. a. c. a avut loc festivitatea deschiderii Cursurilor de îndrumare, seria 14 și deschiderea Adunării Eparhiale din Sibiu.

După ce s'a săvârșit Sf. Liturghie și s'a citit rugăciunea de deschidere a cursurilor și a Adunării Eparhiale, P. C. Prof. Gr. T. Marcu a luat cuvântul în numele Institutului Teologic Universitar Sibiu. După ce arată ce este preoția după cuvintele Sf. Ap. Pavel, Sf. Grigorie de Nazianz și a Sf. Ioan Gură de Aur, P. C. Sa precizează că știința și evlavia sunt cei doi ochi duhovnicești ai preotului. Trece apoi la Cursurile de îndrumare, precizând că ele sunt necesare pentru că preotul trebuie să învețe mereu, să fie un școlar perpetuu și pentru că el trebuie să se orienteze just în problemele sociale ale vremii și să contribuie astfel la marea operă de propășire obștească ce se desfășoară astăzi în țara noastră. Deasemenea el trebuie să fie un hotărât luptător pentru pace: „Nevoim-ne-vom să ne rugăm cu sârg — zice P. C. Sa — și să lucrăm fără preget la sălășluirea și consolidarea păcii în lume. Drum comun cu protivnicii păcii și cu dușmanii Patriei noastre, noi nu avem! Noi urgisim răboiul și iubim viața și știm ce avem de făcut: Cine iubește viața și vrea să vadă zile bune... să caute pacea și s'o urmeze (I Petru 3, 10—11).

Relevă în sfârșit unitatea ce se realizează la cursuri între preoții din diferitele părți ale Ardealului, înfrățiți prin identitatea slujirii Bisericii și Patriei. Astfel preoții se dovedesc a fi elemente active ale societății din care fac parte, nizuind permanent s'o slujească în conformitate cu învățătura Bisericii și cu interesele superioare ale Patriei noastre R. P. Română.

În cuvântul de deschidere, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, salută cu bucurie părintească deopotrivă pe preoții cursiști și pe membrii Adunării Eparhiale. Aceștia reprezintă clerul și credincioșii, care constituie forța de viață și progres a Bisericii. Deci prima grijă a I. P. S. Sale a fost aceasta: să formeze un cler luminat, capabil să răspundă cerințelor Bisericii și credincioșilor. Cursurile de îndrumare au tocmai acest rost: de a îmbogăți cunoștințele teologice, a înviora evlavia preoțimii, a o orienta în problemele sociale, ce se pun astăzi și a o îndruma pe calea colaborării active la munca pentru o viață mai bună și la lupta pentru pace.

A doua grijă de mare însemnătate a fost nu numai păstrarea legăturii cu credincioșii, ci și participarea activă a lor la viața Bisericii noastre. Aceasta s'a și realizat prin participarea credincioșilor la sf. slujbe, la susținerea materială a Bisericii, la activitatea Comitetelor parohiale și a tuturor celorlalte organe. Însăși Adunarea Eparhială este expresia acestei participări vii a credincioșilor la viața Bisericii noastre. Ca și clerul, credincioșii s'au arătat conștienți de răspunderile ce le au în cadrul Bisericii.

Dar această desfășurare a vieții noastre bisericești a fost posibilă numai prin relațiile de de încredere și bună înțelegere dintre Stat și Biserică. Statul garantează libertatea exercitării cultului și acordă sprijin material, iar Biserica participă la operele de folos obștesc și la lupta pentru pace. Biserica este alături de popor, socotind că prin lupta pentru pace împlinește una din misiunile ei esențiale și luptă pentru binele poporului.

Mulțumind I. P. S. Patriarh Justinian și Onor. Guvern, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae declară deschise cursurile de îndrumare seria 14 și Adunarea Eparhială, invocând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lucrărilor lor.

După aceasta se încep lucrările Adunării Eparhiale. După ce se face prezența membrilor, se aleg Comisiile și se împart rapoartele, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae propune trimiterea de Telegrama: I. P. S. Patriarh Justinian, Dlu Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marelui Adunări Naționale a R. P. R. și Dlu P. Constantinescu-Iași, Ministrul Cultelor. Adunarea aprobă textul telegramelor.

După o pauză, se prezintă referatele Comisiilor. Comisia organizatorică: (Raportor Ciuchendea, prot. Sebeș), prezintă raportul general al secțiunilor unite, care cuprinde următoarele capitole: 1. Vizitații canonice și sfințiri de biserici; 2. Centrul eparhial; 3. Protopopiate raionale; 4. Activitatea clerului și cimentarea actului reintegrării bisericești; 5. Sf. Mănăstire Brâncoveanu; 6. Biserica și Pacea; 7. Casa de Ajutorare a Clerului; 8. Ședințe Consistoriale. Din acest raport s'a văzut activitatea multilaterală și rodnică din Arhiepiscopia noastră atât pe teren bisericesc, cât și în lupta pentru pace, în care preoțimea noastră este angajată cu tot sufletul,

Comisia propune: Aprobarea raportului în general și în special, să se aducă mulțumiri I. P. S. Mitropolit Nicolae și colaboratorilor I. P. S. Sale pentru activitatea desfășurată, să se intensifice lupta pentru pace a preoțimii, să se ia măsuri pentru plata sîdixiei etc.

Adunarea aprobă propunerile Comisiei.

Comisia bisericească: (Raportor I. Comșa, Orașul Stalin), prezintă raportul secției bisericești, care cuprinde: 1. Praznice ale credinței; 2. Comemorări și aniversări (I. P. S. Mitropolit Nicolae la 70 de ani, „Telegraful Român” la 100 de ani); 3. Institutul Teologic Universitar; 4. Școala de cântăreți bisericești; 5. Salarizarea clerului; 6. Date statistice. Raportul acesta a oglindit viața Bisericii, așa cum se desfășoară ea la parohii și în școlile noastre bisericești. E o viață în care pulsează duhul lui Hristos și chemarea de pace și viață nouă a vremilor noastre.

La discuții P. C. Prot. Sp. Cândea evidențiază activitatea I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae și activitatea preoților în lupta pentru pace.

Comisia propune să se aducă mulțumiri I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, On. Minister al Cultelor, profesorilor de teologie și tuturor celor ce au sprijinit Biserica noastră. Adunarea aprobă raportul și propunerile Comisiei.

Comisia culturală: (Raportor Prot. Brumboiu-Făgăraș), prezintă raportul Secției culturale, care cuprinde: 1. Activitatea predicatorială; 2. Corpul misionarilor protopopești; 3. Presa bisericească și calendarele bisericești; 4. Conferințele protopopești; 5. Catehizația credincioșilor; 6. Cursurile de îndrumare misionară. Din toate acestea s'a arătat munca de orientare a preoțimii și credincioșilor pe calea Bisericii, a păcii și a muncii constructive și activitatea misionară a preoțimii noastre.

Comisia propune să se ia raportul la cunoștință cu mulțumită. Adunarea Eparhială aprobă propunerea.

Comisia financiară: (Raportor Dl Pleșa), citește raportul Secției economice, care cuprinde: 1. Bugetul anului 1952 (încasat: 2.860.996 Lei, cheltuit: 2.716.859); 2. Dotații; 3. Casa de Ajutor Reciproc; 4. Clădirile Arhiepiscopiei; 5. Reparații de Biserici și case parohiale ș. a.

Ministerul Cultelor a contribuit cu suma de 1.734.975 Lei pentru Arhiepiscopie, plus 850.000 Lei ca subvenții și burse la Institutul Teologic și Școala de cântăreți bisericești și ca dotații la Mănăstiri și parohii.

La discuții P. C. Prof. Sp. Cândea propune a se aduce mulțumiri On. Minister al Cultelor

pentru sprijinul ce ni l-a acordat. Comisia propune să se ia act cu mulțumire de raport. Adunarea acceptă propunerea.

Se aprobă apoi rapoartele speciale, prin care parohiile din Zărnești sunt ridicate la cl. I și se prezintă Bilanțul și Planul financiar pe 1953.

Epuizându-se ordinea de zi, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, se declară mulțumit de felul cum au decurs lucrările acestei sesiuni, de strădanția referenților, de interesul membrilor Adunării pentru problemele și realizările Bisericii noastre.

În numele membrilor Adunării Eparhiale D. Ciuceanu dă expresie sentimentelor de înaltă și fiască prețuire pentru I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae și arată că drumul Bisericii ortodoxe este drumul păcii și al vieții. Biserica stă alături de popor și cu poporul, alături de Guvernul R. P. R., în lupta pentru pace și pentru o viață mai bună.

M.

Hotărârile dogm. ale sinod. V ec.

(Urmare din pag. 2)

dor și combate pe Sf. Ciril al Alexandriei. A patrusprezecea anatematică condamnă scrisoarea atribuită lui Ibas către Maris persul, scrisoare în care se aduc acuze nedrepte Sinodului III ecumenic și Sf. Ciril de Alexandria, tratându-l ca apolinarist, se ia o atitudine părtinitoare față de Teodor de Mopsuestia și față de Nestorie, se neagă îndreptățirea numirii de Maică a lui Dumnezeu dată Fecioarei Maria și se tăgăduiește identitatea personală dintre Cuvântul lui Dumnezeu și om în întrupare (idei nestoriene).

Celor 14 anatematisme se adaugă declarația Sf. Părinți participanți asupra „singurei și neschimbătoare credințe” formulate de sfintele sinoade și se anatemizează oricine ar învăța contrar celor statornice în acest sinod.

Reese chiar și din redarea schematică a conținutului dogmatic al anatematicelor sinodului V ecumenic, că însemnătatea deciziunilor acestui sinod este deosebit de mare pentru lămurirea, precizarea, formularea și păzirea dreptei credințe.

I. TUDORAN

Sărbătorirea Centenarului T. R.

(Urmare din pag. 3)

san, V. Popa, N. Mladin, Florescu, Plămădeală (a. IV), Gr. Popa (a. III), Gh. Bota, C. Voicu și alți studenți teologi. Iar ședința festivă a fost organizată de: N. Mladin, Gh. Șoima și N. Teopos (a. IV).

După prezentarea Epizitei se face vizitarea ei.

Astfel s'au încheiat serbările prilejuite de Centenarul „Telegrafului Român”. Ele au fost o ocazie de reîmprospătare a realizărilor „Telegrafului Român” și de angajare de a continua munca și lupta pentru binele Bisericii, pentru pace și pentru viața cea nouă. Așa a pășit „Telegraful Român” în anul 101 al apariției sale, cu hotărârea fermă de a sta mereu în slujba Bisericii și de a colabora necontenit la lupta pentru pace, pentru fericirea poporului muncitor.

„Ascultați de mai marii voștri și supuneți-vă lor, căci ei priveghează pentru sufletele voastre, ca unii care vor da seama de ele”.

Evrei 13, 7